

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovo
Partizánske-mesto

XVI. ročník
číslo 10/2018

Vianoce majú predovšetkým chuť nádeje,
pretože aj napriek našim temnotám svieti Božie svetlo.

Pápež František

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Ak miluješ, prečo váhaš?

strana 3

Týka sa nás

Aktivity kresťanských seniorov a život v klube

strana 4-5

Zamyslenie

Adventný čas v tmách našej doby

strana 6

Týka sa nás

Jednoduchý plán na advent

strana 7-8

Zaujalo nás

Nepoškvrnené počatie Panny Márie

strana 9-11

Zamyslenie

Narodenie Pána

strana 12-13

Týka sa nás

Vianočné pranie pápeža Františka

strana 14

Farská kronika

od 24.10. do 20.11.2018

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatosťou krstu začlenili:

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Matias Kotlár
Dominika Pihíková

Jakub Kretík
Ema Valičková
Ema Laurincová

Jakub Laurinec
Terézia Marková
Zoey Lima

Adela Benková
Alžbeta Kováčová
Matúš Beňuška

Kevin Košťany
Vladimír Pihík

Jaroslav Pavkov, 69 r.
Mária ReISOVÁ, 85 r.
Jozef Krúpa, 84 r.
Kveta Petrisková, 73 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Ondrej Gunda a Patrícia Luptáková
Michal Grgula a Dominika Eliášová
Marek Trepáč a Lenka Lehocká
Jozef Gubka a Petra Ondrušová
Matúš Chalmovský a Iveta Hurťová
Ondrej Junas a Zuzana Šimová

Vianočný vinš

Keď slávime toto Krista narodenie,
i ja vám kresťanské nesiem
pozdravenie,
s vinšom, aby z darov podiel ste
dostali,
ktoré všemu svetu nesie Ježiš malý.
On je sám ten darca pokoja, radosti,
i duši spasenia vo vekoch večnosti.
Kto sa jeho drží, k tomu sa on kloní,

citom neslýchaným srdce mu obnoví.
Preto sa ho chopme vierou v tej
časnosti,
aby nám daroval slávu do večnosti.
Ježiškova ručička nech vás požehná,
Ježiškova Matička nech vám pomáha,
anjeli z neba nech vám spievajú,
radostné Vianoce nech vám volajú.

Príchod malého Ježiška nech
vás naplní úprimnou radostou,
potechou, pokojom, dá
zabudnúť na všetky starosti života a
umožní vám radostný vstup do Nového roku!
Z úprimného srdca vám požehnané sviatky vyprosuje
redakcia Pútnika.

Liturgický kalendár

2.12. - 1. adventná nedeľa
8.12. - Nepoškvrnené počatie Panny Márie
9.12. - 2. adventná nedeľa
16.12. - 3. adventná nedeľa
23.12. - 4. adventná nedeľa
25.12. - Narodenie Pána (1. sviatok vianočný)
26.12. - sv. Štefana (2. sviatok vianočný)
31.12. - sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Ak miluješ, prečo váhaš?

Čítal som veľmi zaujímavý a skutočný príbeh dievčaťa, dnes už ženy, ktorá bola vychovaná ako ateistka a prežila obrátenie. Vo svojich desiatich rokoch bola presvedčená, že náboženstvo je ópiom ľudstva. Vtĺkali jej do hlavy, že nemá nikdy a pred ničím ani pred nikým pokľaknúť. Z Biblie vedela len toľko, koľko jej to pomáhalo k posmeškom z kresťanstva a Biblie zvlášť. Všetko to dokonale ovládala, lebo jej otec sa posmieval s ňou... V dvadsiatich rokoch

sa presťahovala do Londýna a začala pracovať ako praktikantka na internom oddelení. Tak sa jej život začal, ale príbeh jej života pokračoval ináč... Aby som to skrátil, po čase život začala objavovať ako

cestu hustým lesom. Cesta bola veľmi nerovná. Z času na čas sa na tejto ceste zastavila a sadla si. Unavene. Na tejto ceste po čase objavuje postavu muža, ktorý ju predchádza. Vedela, že je to Ježiš Kristus. Keď sa zastavila a sadla si, zastal aj on. Obrátil sa a čakal. Až sa znova ona postaví na nohy. Potom pokračoval ďalej a ona pokračovala za ním... Až raz prehovoril: „Keď ma tak miluješ, prečo stále váhaš?“ Bol to hlas akoby mimo priestor a čas. A keby sa akokoľvek namáhala, už by sa do

spomínaného lesa nemohla vrátiť...

Anatómia týchto pár riadkov je veľmi jednoduchá a priamočiara. Popisuje obrátenie, ktoré je len vtedy opravdivé, ak je po stretnutí s láskou Kristovou a jeho osobou. Ostatné sú len dohady a tápanie v tme. „Ak ma toľko miluješ, prečo stále váhaš?“ – to je správne a do živého položená otázka osobného Krista. Kresťan nemôže chápať Krista ak zostáva len pri ochote a koná len zdanlivo. Takýto postoj je váhaním... Ak

miluješ, kráčaš a ideš. Nasleduješ. Ak váhaš, sedíš a čakáš. Nehneš sa.

A možno takéto obrátenie by sme mali aj my hľadať pri vstupe do adventu, času prípravy na Vianoce.

Za takéto obrátenie spolu s vami sa modlím.

Vladimír, dekan

Aktivity kresťanských seniorov a život v klube

Život v klube kresťanských seniorov neustal ani v uplynulých dňoch či týždňoch. Snažíme sa s pomocou Božou naplniť program klubu a predstavy svojich členov.

Vo štvrtok 25.10. sme v rámci svojho stretnutia usporiadali pre našich skôr narodených členov, ale nielen pre nich, spoločensko-kultúrne posedenie v rámci mesiaca úcty k starším. Do tanca a na počúvanie nám prišli zahrať a zaspievať Jožko Halák so svojou skupinou. Bolo to veľmi milé a srdečné posedenie. Dobrej atmosfére neodolali ani tí, ktorí majú problémy s chôdzou a tiež si išli zatancovať i zaspievať. Účastníci stretnutia sa veľmi ťažko lúčili pred odchodom domov. Chceme veľmi pekne poďakovať všetkým, ktorí sa zúčastnili tohto posedenia a prispeli k vytvoreniu dobrej nálady. Zvlášť chceme poďakovať pánom hudobníkom, že nám pomohli vytvoriť srdečné prostredie a tiež pani Dubinovej a Pribilovej, že nám posedenie pomohli zvládnuť v klubovni spoločenských organizácií.

November vždy začína me spomienkou na všetkých svätých a na našich najbližších, ktorých Pán Boh povolal do večnosti. Aj tento rok pri návšteve cintorínov sme si na nich spomenuli zapálením sviečky, ale hlavne obetovali sme svoje modlitby za ich duše v nádeji, že sa raz stretneme tam hore v nebesiach.

V tomto mesiaci si pripomenul náš pán dekan svoje narodeniny a pán kaplán meniny. Chceme im v mene našich členov zavinšovať a vyprosiť hojné Božie požehnanie a veľa Božích milostí pri ich kňazskej službe.

V poslednom období sme sa zaoberali prípravou výstavy betlehemov, keď sme dorábali plagáty, oznamy k výstave, ktorá bude 3.12. - 7.12.2018 v priestoroch spoločenskej sály Strednej odbornej školy J. A. Baťu na Nám. SNP 5. Otvorenie výstavy bude v pondelok 3.12. o 11,00 hod. Výstava bude do piatku 7.12., otvorená denne od 8,00 - 15,00 hod.

V stredu 14.11. sme sa rozlúčili a odprevadili do večnosti našu členku pani Helenku Laurincovú, ktorú Pán povolal po ťažkej chorobe do večnosti. Nech ju Pán prijme do svojho náručia a odmení námahu a obetu jej manželovi a synovi, ktorú prejavili pri jej opatrovaní v čase choroby. Nech ich poteší pri strate ich mamky a manželky!

Aj počas posledného obdobia sme robili potrebné kroky, ktoré by viedli k vydaniu stavebného povolenia na realizáciu kaplnky Povýšenia sv. kríža so zvoničkou, ktorá má stáť v hore na našej kalvárii. Verím, že s pomocou Božou bude tento akt ukončený, aby sme mohli začať s výstavbou.

Na štvrtok 6.12. pripravujeme spomienku na sv. Mikuláša v rámci

nášho pravidelného stretnutia.

29.12. zas pripravujeme v reštaurácii Ulita posedenie ku koncu roka so začiatkom o 16,00 hod. Zaujímavosťou o posedenie sa môžu do 15.12. prihlásiť, najlepšie osobne počas našich stretnutí každý štvrtok v klubovni spoločenských organizácií.

Vážení priatelia, bratia a sestry, v čase, keď sa vám dostane do rúk toto číslo Pútnika vstúpime do obdobia adventu, počas ktorého sa budeme pripravovať na krásne sviatky vianočné, ktoré znamenajú príchod nášho

Spasiteľa na tento svet v betlehemskej maštálke. Prajem vám v mene svojom aj v mene nášho klubu ozaj požehnaný adventný čas, pokojné prežitie prípravy na narodenie nášho Spasiteľa. Nedajme sa strhnúť kadejakou reklamou, nákupom, hrmotom okolo nás, aby sme v pokoji, v kruhu svojich rodín prežili advent, ale samozrejme aj krásne vianočné sviatky a urobili šťastný krok do nového roka 2019!

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských seniorov
Partizánske - mesto

TÝKA SA NÁS

Adventný čas v tmách našej doby

Adventné obdobie je časom stlmeného života. Sú to chvíle pri zapálených sviečkach a rozžatom ohni v kozube, koncertov alebo zimných prechádzok. Advent je zároveň časom dlhých večerných rozhovorov a zamyslenia sa nad životom, ktorý v sebe obsahuje akúsi túžbu a čakanie na niekoho alebo na niečo.

Advent je preto aj takým časom v Cirkvi, ktorý v sebe nesie stále ľudské čakanie svojho oslobodenia od úzkosti a smrti a jestvovania bez zmyslu, a preto aj večný odkaz na Boha a jeho rozhodnutie stretnúť sa s človekom na pôde jeho vlastných životných podmienok a osudov. Je časom úvah a zamyslenia sa nad Božou vernosťou k nám v jeho Synovi Ježišovi Kristovi.

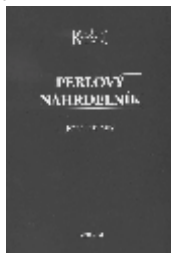
Adventné obdobie je časom, v ktorom sa rozširuje svetlo. Presne s tým pocitom, ktorý v sebe skrývajú slová, ktoré si pred viac ako sto rokmi dal vytesať na svoj hrob anglický konvertita a neskôr kardinál John Henry Newman: „Ex umbribus et imaginibus ad veritatem“ (z tieňov a obrazov k pravde).

V živote je vždy prítomné hľadanie svetla, ktoré by osvetlilo cestu života. Jedného dňa nad Jordánom zaznel hlas Jána Krstiteľa o „sekere, ktorá je už priložená na korene stromov“ a o „ceste, ktorú treba pripraviť Pánovi“. A to preto, lebo Boh sa rozhodol podarovať svojmu ľudu nielen zem, nielen chrám, nielen „bázeň voči nemu“. Na konci Izraela stojí ten, ktorý

prišiel povedať, že Boha nemožno uzatvoriť v jednom chráme, že Boh nie je len Otcom jedného národa, že On nepotrebuje len množstvo obiet, že nejestvuje len život potreby, ale aj hľadania a spoznávania jeho hĺbky, milosrdenstva a milosti. Obraz Boha, ktorý v sebe on niesol bol taký príťažlivý, že jeden z jeho učeníkov, ktorý poznal beznádej nášho sveta a tmu hľadania a pochybovania, mu jedného dňa povie: „Ku komu by sme išli, Pane, ty máš slová večného života.“

Tajomná cesta Svetla od Boha k človekovi pokračuje v živote Slova, ktoré sa vo vianočnej udalosti stalo Telom. Tajomstvo Svetla, z ktorého sa postupe stáva jasný deň nie je teda ďaleko od nás. Je žijúcou prítomnosťou, pokračujúcim zázrakom slobody a lásky. Aj preto sa opäť teším na adventné obdobie, na zvyky či roráty. Stáročiami znejúca prosba chce zaznieť aj počas týchto - Maranatha - Príd', Pane Ježišu. Táto prosba o svetlo a o návrat rajskej časy plných pokoja a zmieru je určená pre tento predvianočný adventný čas. Pretože mnohé tmy má aj naša doba, ale aj v nej sa má narodiť Kristus.

zdroj: Perlový náhrdelník, Jozef Leščinský, Verbum 2004, s. 328-331

Jednoduchý plán na advent

Šesť modlitbových návykov,
ktoré nám pomôžu prijať Ježiša do svojho srdca i rodiny

Mike Aquilina

1. Chodievajte na svätú omšu častejšie.

Popremýšľajte, či si nenájdete čas a počas všedných dní v advente za zúčastnite svätej omše spolu ako rodina. Možno budete musieť zniesť trochu nepohodlia - skôr vstať, vzdať sa oddychovej činnosti alebo sa rýchlejšie najesť. Ponúknite túto obeť za svojho priateľa alebo člena rodiny, ktorý potrebuje Božiu pomoc.

2. Modlite sa spolu v rodine.

Mnohé rodiny používajú adventný veniec pri spoločnej večeri alebo večernej modlitbe. Pre jednoduchý obrad pri adventnom venci môžete zapáliť sviecu (sviece), zaspievať „Príďže, náš milý Spasiteľ“ a prečítať si evanjelium dňa. Môžete použiť adventný kalendár s

biblickými veršami; každý deň v advente si otvorte okienko a použite verš ako podnet na modlitbu a rozhovor. Alebo sa **pomodlite rodinný ruženec**. Keď sa budete modliť radostné tajomstvá, môžete si pripomenúť udalosti, ktoré viedli k prvým Vianociam na svete. *Nemáte čas na celý ruženec?* **Pomodlite sa aspoň jeden desiatok**. Je to krátke a buduje to rodinnú jednotu a večer sa začína pokojne a usporiadane.

3. Počas dňa sa krátko pomodlite.

Krátke modlitby sú ideálne pri čakaní - na výťah, kým niekto zdvihne telefón, kým naskočí zelená, keď cestujeme domov z

práce či zo školy... Vezmite si úryvok z Písma a pomodlite sa! Používajte ich a naučte ich aj svoje deti.

4. Splytujte si svedomie.

Každý večer si nájdite pár minút, aby ste osamote a v tichu prešli svoj deň pred Bohom. Pripomeňte si chvíle, keď ste zakúsili Božiu pomoc, milosrdenstvo a prítomnosť. Pozrite sa, ako dobre ste naplnili svoje povolanie, ako ďaleko ste sa dostali na ceste k cieľu. Počas adventného

obdobia sa môžete sústrediť na to, že budete rásť v určitej čnosti, ktorá súvisí s adventom - pokoj, pokora, dobročinnosť. Nakoniec povedzte Bohu, že ľutujete svoje hriechy. (A, samozrejme, ak je to potrebné, čo najskôr ich vyznajte pri spovedi.) Svoje deti primerane ich

veku učte, ako môžu využiť tieto tradičné prostriedky na to, aby sa priblížili k Ježišovi. Ponúknite im radu, ale nech sa sami rozprávajú s Duchom Svätým.

5. Postite sa.

Ježiš sa postil. Apoštoli sa postili. Vieme z Písma, že pôst je silná forma modlitby. Hoci adventné obdobie je menej kajúce než pôstne obdobie, adventný pôst je vhodný spôsob, ako môžeme prejavíť svoju túžbu, aby sa Božie kráľovstvo plňšie prejavilo v nás samých, v iných a vo svete. Porozprávajte sa o tom s manželkou a deťmi a vyberte si spôsob pôstu počas tohto adventného času. Môžete sa rozhodnúť, že nebudete jest

TÝKA SA NÁS

medzi hlavnými jedlami. Môžete sa vzdať zákuskov. Môžete sa zriecť obľúbeného jedla alebo v určité dni nejесť mäso. Alebo sa môžete rozhodnúť, že sa budete postiť od televízie alebo internetu. Je dôležité, aby ste priniesli skutočnú obeť - takú, ktorú pocítite - a obetovali ju Bohu.

6. Nech je vaša rodina prístavom dobročinnosti.

Vyjadrite v skutočnom živote Božiu milosť a lásku, ktorú ste dostali pri modlitbe. Nech je cieľom vašej rodiny pristupovať jeden k druhému s mimoriadnym milosrdenstvom a láskavosťou. Niektoré rodiny toto rozhodnutie uskutočňujú tak, že si vyžrebujú mená a každý člen rodiny sa stane „adventným anjelom“ pre druhého člena. V tajnosti sa „každý anjel“ modlí a koná malé dobročinné skutky pre druhého; identita sa odhalí na Vianoce. Ďalší nápad: využite adventné obdobie ako čas na

rozvíjanie dobročinného správania v reči. Ak má vaša rodina záporné zvyky (kričí, posmieva sa, obviňuje, je sarkastická, nachádza viny, ohovára, odvráva), teraz je čas opäť získať stratenú pôdu! A samozrejme, advent i Vianoce sú tradičné obdobia na prejavenie lásky prostredníctvom pohostinnosti a dobročinných skutkov. Kresťan z tretieho storočia napísal: „Keď sa staráme o bezmocných, keď prejavujeme láskavosť, dostávame označenie v očiach mnohých našich protivníkov, ktorí hovoria: ‚Pozrite sa na tých kresťanov, ako sa navzájom milujú.‘“ Tento pozoruhodný opis Cirkvi ponúka ideál pre „domácu cirkev“, ktorou je naša rodina.

Pamätajte: Budú vedieť, že sme kresťania - nielen podľa svetiel stromčeka v okne, ale podľa lásky v našich srdciach, ktorá sa prejavuje v našej rodine.

zdroj: www.smn.sk, krátené

Modlitba v advente

Najláskavejší Ježišu, svätá Cirkev s duchovnou radosťou slávi pamiatku Tvojho vtelenia, preto aj ja chcem prežívať tieto radostné dni v zbožnej službe Tebe. Všetko v tomto svätom čase budem robiť s tým úmyslom, aby som Ti ďakoval(a) za Tvoju veľkú lásku, že si prišiel z neba na zem a stal sa človekom. Koľko rás zohnem svoje koleno v tieto dni, prednesiem Ti tým svoju poklonu a preukážem úctu, lebo Ty si sa pre mňa ponížil a prijal ľudskú prirodzenosť. Láskavý Ježišu, pomôž mi, aby som sa v tieto dni vyslobodil(a) z otroctva hriechu, prežíval(a) ich v Tvojej službe a s vďačnosťou si spomínal(a) na Tvoje vtelenie. Udeľ mi milosť, aby som úprimne oplakával(a) svoje hriechy a s radosťou očakával(a) Tvoj príchod. Udržuj vo mne i tú myšlienku, že neprídeš zas ako slabé dieťa, ale ako spravodlivý sudca súdiť všetkých. Nech ma táto myšlienka povzbudzuje k dobru a nech ma chráni od hriechu, aby som bez strachu a v nádeji mohol(a) očakávať Tvoj príchod. Amen.

Zdroj: www.modlitba.sk

Nepoškvrnené počatie Panny Márie

(8.12.)

V adventnej dobe sme Božím slovom často vyzývaní pripraviť cestu Pánovi, pretože ako nám to ukazuje aj dnešné prvé čítanie, z našej strany je postavená barikáda hriechu. Hriech je aktuálnou prekážkou medzi Bohom a človekom. Dôsledkom prvotnej pomýlenej voľby človeka je vláda nášho ega, ktorá sa prejavuje v nás ako život pre seba a podľa seba, život čisto z prirodzených síl. Všetky tieto postoje nám zabraňujú prijať do seba Boha, ktorý je Láska. Boží plán s nami odhaľuje sv. Pavol v druhom čítaní: „V Kristovi sme boli ešte pred stvorením sveta vyvolení, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske.“ Teda naše predurčenie je výsostne pozitívne predurčenie k spásu, aby sme sa skrze Ježiša Krista stali Božími deťmi na chválu a slávu jeho milosti, ktorou nás obdaroval vo svojom milovanom Synovi.

Možno po pohľade na Boží plán s nami lepšie pochopíme, akým veľkým zlom je hriech, ktorý chce zmariť toto naše predurčenie. Kto pozná semináre duchovnej obnovy, dobre vie, koľko rôznych očistných procesov musí človek prejsť, kým je schopný života v Duchu Svätom. Každý mylný postoj je prekážkou k prijatiu Ducha Svätého.

Na pozadí povedaného meditujme nad tým, aké zvláštne okolnosti museli predchádzať počatiu a narodeniu tej, ktorá bola vyvolená za matku Vteleného Slova, ktoré sa malo počať nie z

prirodzených síl, ale z moci Ducha Svätého. Myslíte si, že Panna Mária mohla byť po duchovnej stránke obyčajná hriešna žena? Dostala zvláštne poslanie, ale aj zvláštne výsady. Boh ju pre predvídané zásluhy jej Syna oslobodzuje spod všeobecného zákona hriechu. V Nepoškvrnenej je celému ľudstvu dávaná možnosť začať znovu.

Keď sa anjel pri zvestovaní prihovára Panne Márii, neoslovuje ju menom, nehovorí to naše „Zdravas, Mária“, ale povie „Raduj sa, plná milosti“. Je tu užité grécke slovo „kecharitomene“. Ako keby toto slovo vyjadrovalo jej podstatu. Mária je „plnosť milosti“. Milosť je jej podstatou. Keby sme to chceli vyjadriť po slovensky, museli by sme povedať, že Panna Mária s celou svojou krásou od svojho počatia až po slávnú korunováciu v nebi je milosťou. Nevytvorila sa sama, ale prišla ako Boží dar. Jej život je od prvého momentu modelovaný Duchom Svätým. K tomu, aby Mária bola matkou Spasiteľa, bola od Boha obdarovaná darmi, hodnými takej veľkej úlohy. Aby mohla dať slobodný súhlas svojej viery k svojmu vyvoleniu, ktoré jej bolo oznámené, bolo potrebné, aby bola celá nesená Božou milosťou.

To, čo my ľudia dokážeme vytvoriť sami, čisto ľudskými silami, zostáva v oblasti ľudskej slušnosti. Vieme zmeniť svoje vonkajšie správanie, ale nevieme zmeniť svoje vnútorné bytie. Celá podstata dedičného hriechu spočíva v

tom, že človek nechce prijať svoj život a svoje bytie ako milosť Božiu, ale chce si sám svoj život riadiť a utvárať. Týka sa to rovnako nás, čo chodíme do kostola a vyznávame, že sme veriaci, ako aj tých, ktorí do svojho života a do svojich myšlienok Pána Boha vôbec nevpustia. Mária prijíma svoje bytie ako Boží dar. Sama priznáva a vyznáva: „veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný“. Každý človek, ktorý sa v dôvere Bohu odovzdáva, začína spolu s Pannou Máriou prežívať tieto „veľké veci“. Začína prežívať Ježiša ako svoj život.

O nás všetkých platí to, čo hovorí Dávid: „Naozaj som sa v neprávosti narodil a hriešneho ma počala moja mať.“ My všetci sme sa počali „bezbožní a bezmocní“, okrem tej, ktorú dnes oslavujeme. V tajomstve dnešnej slávnosti vyznávame, že Kristus, ale i Panna Mária, sú prvotinou nového stvorenia. Cirkevní otcovia učia, že Mária je rajom, do ktorého diabol nikdy nemal prístup. Chcú tým povedať, že Mária nikdy vedome ani podvedome nenadviazala spojenie s diablom. Už v okamihu svojho počatia bola zvláštnym spôsobom uchránená od dotyku tej

neprávosti, v ktorej sme sa my všetci ostatní počali. Ona prijíma do seba Krista a stáva sa „zbožnou a mocnou“, na rozdiel od nás „bezbožných a bezmocných“.

Milosť a krása spolu súvisia, a preto je Mária krásna a to tou krásou, ktorú nazývame svätosť. Po latinsky sa modlíme: „tota pulchra“ - celá krásna.

Pretože je Mária omilostená, je tiež pôvabná, a to pôvabom čnosti. Mária je krásna a pôvabná, pretože má plnosť Božej priazne a Božieho vyvolenia. Táto milosť, súvisiaca s M á r i i n o u svätosťou, má jednu príznačnú známku, ktorá ju povyšuje nad milosť všetkých ostatných ľudí Starého i Nového zákona. Latinská cirkev ju vyjadruje t i t u l o m

„Immaculata“ (Nepoškvrená) a pravoslávna cirkev titulom „Panhagia“ (Celá svätá). My vyjadrujeme skôr negatívny prvok Máriinej svätosti - to znamená neprítomnosť akéhokoľvek hriechu, teda i prvotného. Pravoslávna cirkev titulom, ktorý dáva Panne Márii, vyjadruje skutočnosť, že Mária má všetky čnosti a všetku krásu, ktorá z nich vyžaruje. Otcovia východnej tradície

oslavujú Božiu Matku ako nedotknutú akoukoľvek poškvrnou hriechu, ako modelovanú Duchom Svätým a vytvorenú ako nové stvorenie. Z Božej milosti zostala Mária po celý svoj život nedotknutá akýmkoľvek osobným hriechom.

Cirkev si behom stáročí uvedomila, že Mária, plná Božej milosti, bola vykúpená už od svojho počatia. To hlása dogma o Nepoškvrnenom počatí, ktorú vyhlásil roku 1894 sv. pápež Pius IX.: „Blahoslavená Panna Mária bola od prvého okamžiku svojho počatia pre zvláštnu milosť a výsadu všemohúceho Boha, vzhľadom k zásluhám Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského rodu, uchránená akejkolvek poškvrny dedičného hriechu.“ Tento „jas jedinečnej svätosti“, ktorým je Mária ozdobená „od prvého okamžiku svojho počatia“, dostáva úplne od Krista: „bola vykúpená vznešenejším spôsobom, vzhľadom k zásluhám svojho Syna.“ Viac, než ktorúkoľvek inú stvorenú osobu, ju Otec v Kristovi „zahrnul z neba rozmanitými duchovnými darmi“. V ňom si ju vyvolil ešte pred stvorením sveta, aby bola pred ním svätá a nepoškvrnená v láske.

Veľmi často počas evanjelizácie hovoríme o osobnom prijatí Ježiša. Hovoríme, že treba prijať Ježiša ako svojho Pána, že mu treba odovzdať svoj život a celú svoju bytosť, aby sa jeho Spása mohla reálne prejavíť v nás a na nás. Zabúdame na to, že pre mnohých ľudí to vôbec nie je také jednoduché a často zídu z cesty odovzdanosti, ich hriešne sklony prevládnu. Dlhodobý

hriešny zvyk sa nakoniec stane železnou košeľou, z ktorej sa človek tak ľahko nevyzlečie. Na príklade sv. Jozefa sa nám ukazuje, čo má robiť človek, ktorý už nie je nepoškvrnený ako Panna Mária. Sv. Jozef dostáva zvláštnu radu a príkaz od Božieho anjela. „Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu za svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého.“ Sv. Jozef je vyzvaný, aby skôr, ako príjme Ježiša, prijal Máriu, a to veľmi blízkym a intímnym spôsobom.

Duchovní otcovia hovoria o potrebe „prijatť Máriinu dušu“. Máriina duša tvorí akési životné prostredie pre Ježišovu bytosť v nás. Otcovia hovoria, že človek má v tomto smere dve možnosti. Môže svoje hriešne, uzavreté a zranené srdce otvárať sám, svojou silou a námahou. Toto však ide veľmi ťažko. Ak sa cíti maličký a slabý, môže skúsiť druhú možnosť, ktorú odporúča sv. Ambróz, keď hovorí: „Ak chceš prijať Krista do seba, vyprosuj si najprv niečo z tej krásnej Máriinej duše.“ Podobnú skúsenosť nám ponúka Sv. Grignon z Montfortu: „Duch Svätý sa ponáhľa do duše, v ktorej objaví svoju nevestu, a naplňa ju a dáva sa jej v tej miere, v akej táto duša jeho nevestu prijíma.“ Teda ako vidíme – môžeme sa snažiť otvoriť Duchu Svätému sami a môžeme ho privolať pomocou zasvätenia sa P. Márii. Vyskúšajme, čo je účinnejšie.

zdroj: frantiskani.sk

Narodenie Pána

Je čas radosti, pokoja a lásky (Lk 2,1-14)

Boh čaká na našu odpoveď

Radosť, pokoj, láska, ale i Božie požehnanie, zdravie sú slová, ktoré si v túto noc navzájom želáme, vyprosujeme, prajeme. Iste to nie je len zvyk či tradícia. Cítíme, že sú to hodnoty, po ktorých všetci túžime. A práve v túto noc si máme uvedomiť aj našu zodpovednosť za tieto hodnoty navzájom voči sebe, ale aj to, že

posielali ľudí do kolónií. Spomeniem aspoň toto: ľuďom žijúcim v kolónii, aj keď boli manželmi, zakázali počať dieťa, aby neprenášali infekciu. A tak sa stalo, že títo malomocní nikdy nevideli deti. Olívia videla po prvý raz malé dieťa, keď mala 60 rokov a bola z toho šokovaná. Zvolala: „Sú to nádherné a úprimné stvorenia... Bože, to je

predsa do neba volajúci hriech, čo tu s nami porobili, keď nám ich zakázali!“ My sme si zvykli na Vianoce, polnočnú, na koledy, Ježiša v jasliah i na oznam anjelov:

„Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do

Boh čaká od nás odpoveď primeranú oznamu anjelov tejto noci.

Dovoľte, aby som vašu pozornosť obrátil nie na Betlehem, ale najprv na ostrov Molokai. Áno, na miesto, kde ľudia chorí na lepru, malomocenstvo, boli izolovaní od najdrahších. Olívia tam napísala knihu *Môj život v kolónii v Kalaupape*. Tak sa volá mestečko, v ktorom je leprasárium. Opisuje tam svoj život a zážitky z nedobrovoľného vyhnanstva a jej podobných. Sú to hrozné skutočnosti, pri ich čítaní sa vás zmocní hrôza, smútok, súcit, ale i hnev na tých, čo

plienok a uložené v jasliah“ (Lk 2,10-12).

A práve preto vcítme sa, vžime sa do udalosti narodenia Pána Ježiša a prežime to tak, aby sme dali Bohu odpoveď kresťana, ktorá bude nádejou na stretnutie s Ježišom Kristom. Nie je podstatné, že dnešný dátum nezodpovedá času narodenia Ježiša Krista. Nevieme presne, kedy Panna Mária prvý raz zavinula jednorodeného Syna. Je pravdepodobné, že to bolo šesť či osem rokov pred naším rokom „nula“. Dátum sviatku narodenia Pána Ježiša pochádza zo štvrtého storočia. Opát Dionýzius Exiguus

(540-560) sa pri zisťovaní dátumu narodenia Pána Ježiša pomýlil. Dôležité je, že existovala obyčaj počítať roky od počiatku vlády určitého panovníka. Bezpochyby nielen opät Dionýzius prijal Ježiša Krista za jediného a skutočného Pána dejín a v tom spočíva aj dnešné počítanie rokov. Nejde o presné počítanie rokov od chvíle príchodu Boha na svet v ľudskom tele, ale ide o význam tejto udalosti. Máme sa preto z čoho radowať, nad čím meditovať, ale rovnako rázne odmietnuť všetko, čo nesúvisí s Kristom Kráľom, naším Bohom, Spasiteľom, ako ho predstavili pastierom, ktorí sa ako prví dozvedeli o narodení Boha v ľudskom tele. Pred Bohom je tisíc rokov ako jeden deň. Dnešná noc pripomína udalosť, keď na svet prišla Láska, Boh, Ježiš Kristus. Polnočná omša má svoju symboliku. Noc sa skrakuje. Prichádza nový deň. Boh sa stal človekom, nám podobným, aby sme ho prijali za svojho Spasiteľa a Pána. Svetlo znamená život. Ježiš o sebe vyhlásil: „Ja som svetlo sveta“ a nám pripomína: „Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.“ (Jn 8,12) Vianoce nám svojím čarom pripomínajú, aby sme prijali Boha a žili podľa jeho slov. Prečo by sme si mali preukazovať lásku len počas Vianoc? Prečo len teraz žiť v pokoji? Prečo len počas týchto sviatkov byť na seba lepší, ľudskejší, zhovievavejší? Táto noc nás vyzýva skončovať s hriechom. Svätá noc nám pripomína, že sme si bratmi a sestrami. Pohľad na jasle nám pripomína nepovedať urážlivé slovo, otvoriť päsť, vrátiť sa na cestu priateľstva, usmiať sa na znak odpustenia, navštíviť hnevniaka... Táto noc je príležitosťou, nie každodennou, keď môžeme zmeniť život k lepšiemu s menším napätím, menšou námahou... Veď prijímame do svojich srdc Boha v Dieťati, Ježiša Krista. Dnešná noc je oáza nového a radosného života, života pokoja, radosti a

lásky. Ak využijeme túto noc na stíšenie sa pred Bohom, určite v sebe nájdeme silu k odstráneniu všetkých tých bariér, ktoré nám bránili načúvať Bohu. Božie slovo sa pre nás stane čistým a výdatným prameňom poznania Božieho zmysľania. Spoznáme lepšie Boha, seba samých, zaostri sa nám pohľad na zmysel a cieľ života.

V istom kláštore majú v týždni jeden deň, ktorý volajú „deň stíšenia“. Návštevníci bývajú prekvapení, keď ráno otvoria dvere izby a na prahu nájdú lístok so slovami: „Čakám na teba.“ Hneď pochopia, že je to Ježiš, ktorý ich očakáva. Je to dobrý úvod do dňa „stíšenia“. Učítelia duchovného života nikdy neopomenú radu, ktorá odporúča stíšenie sa v samote pred Bohom. Ide o dôležité okamihy, kedy človek dáva priestor Bohu, aby k nemu prehovoril, ako aj priestor pre spoznanie vlastného vnútra a na prehodnotenie myšlienok, slov i skutkov. Ak tieto okamihy stíšenia v živote chýbajú, človek môže veľmi ľahko podľahnúť rýchlemu tempu súčasného života. Výsledkom je povrchnosť v rozlišovaní medzi dobrom a zlom, bagatelizovanie hriechu a nakoniec i vyschnutie osobného vzťahu k Bohu.

Nezabudnime na stíšenie pred Bohom. Boh sám pre nás bude darom, ktorý nás veľmi obohatí. Boh čaká na našu odpoveď. Teraz, v túto noc. Nie až zajtra. On chce do našich srdc vložiť svoj najcennejší poklad pokladov: pokoj a lásku, aby sme už teraz pocítili predsieň neba na zemi.

P. Ľubomír Stanček
zdroj: vincentini.sk, krátené

Vianočné pranie pápeža Františka

Vianoce sú väčšinou hlučnými sviatkami: prospelo by nám trochu ticha, aby sme počuli hlas Lásky.

Vianoce si ty, keď sa rozhodneš znovu narodiť každý deň a nechať Boha vojsť do tvojej duše.

Vianočným stromčekom si ty, ak vydržíš pevný vo vetre a v ťažkostiach života.

Vianočnou ozdobou si ty, keď sa tvoje cnosti stanú farbami, ktoré skrášľujú tvoj život.

Vianočným zvonom si ty, keď zvolávaš a spájaš ľudí okolo seba.

Si tiež svetlom Vianoc, keď svojim životom, svojou dobrotou, trpezlivosťou, radosťou a štedrosťou osvecuješ cesty ostatných.

Vianočným anjelom si ty, keď ohlasuješ celému svetu posolstvo mieru, spravodlivosti a lásky.

Vianočnou hviezdou si ty, keď niekoho privedieš k stretnutiu s Pánom.

Si tiež mudrcom z Východu, keď bez

odplaty dávaš to najlepšie, čo máš.

Koledou si ty, keď nadobudneš vnútornú harmóniu v duši.

Vianočným darčekom si ty, keď si opravdivým priateľom a bratom všetkých ľudských bytostí.

Vianočným práním si ty, keď odpúšťaš a prinášaš uzmiernenie, i keď pri tom trpíš.

Štedrovečernou večerou si ty, keď nasýtiš chlebom a nádejou chudáka, ktorý žije v tvojom okolí.

Ty si vianočnou nocou, keď pokorne a pozorne prijímaš ticho Spasiteľa sveta bez hluku a veľkolepých osláv, ty si úsmevom dôvery a nehy, vnútorným pokojom nikdy nekončiacich Vianoc, ktoré prostredníctvom teba prinášajú Božie kráľovstvo.

Šťastné Vianoce všetkým, ktorí pripomínajú Vianoce!

pápež František

zdroj: FB Bosco, www.ilvaticanese.it

24. ročník DOBREJ NOVINY s mottom „Padlo do úrodnej pôdy“

Farnosť Partizánske mesto sa aj tento rok zapojí do projektu Dobrá novina. Koledníci budú v našej farnosti koledovať 26.12.2018, bližšie informácie budú vyhlásené vo farských oznamoch. Privítali by sme aj viac detí na koledovanie. Kto má záujem, nech sa prihlási na farskom úrade.

Pre koho koledujeme tento rok?

V tomto ročníku by sme sa s vami radi podelili o skúsenosti a výsledky našej spoločnej práce v Ugande.

Dom prozreteľnosti (angl. Providence Home) v meste **Nkokonjeru** vedú sestry z kongregácie Malých sestier sv. Františka z Assisi od jeho založenia v roku 1928. Snahou sestier je zlepšovať život detí s postihnutím v miestnej komunite a prispieť k transformácii inštitucionálnej starostlivosti na domácu starostlivosť. Vďaka neúnavnej práci sestier sa za uplynulý rok podarilo reintegrovať naspäť do rodín 4 deti. Dnes tu svoj druhý domov nachádza 48 detí s rôznym druhom postihnutia. V areáli centra sa nachádza aj dom pre seniorov, malá farma s hospodárskymi zvieratami a pekáreň. Centrum zamestnáva 2 terapeutov, ktorí sa deťom venujú v novo zrekonštruovanej miestnosti s moderným vybavením. Každý týždeň sem prichádzajú rodičia so svojimi deťmi, aby s nimi cvičili a naučili sa, ako sa o deti so špeciálnymi potrebami starať.

Nakoľko je miestna komunita pomerne chudobná, na pokrytie nákladov za

poskytnuté služby prispieva len nepatrne, zväčša vo forme naturálií (múkou, obilím, kukuricou či sliapkami). V roku 2016 sme v dedine Kyabakadde z Dobrej noviny podporili výstavbu mlynu na kukurice, vďaka ktorému si dnes dokážu zarobiť dostatok prostriedkov na podporu vzdelávania miestnych detí z chudobných rodín.

V meste Tororo sa miestna kancelária Caritas pustila do podpory podnikateľských

TÝKA SA NÁS

nápadov miestnych farských skupín. Tie podporuje prostredníctvom školení, konzultácií a finančnej podpory formou mikrograntov. Vďaka dobre premysleným podnikateľským nápadom a neustálemu sprevádzaniu si finančne prílepšilo viac ako 20 farských skupín.

Ako podporiť Dobrú novinu?

- modlitbou
- **koledovaním**
- prijatím koledníkov
- darom **online**
- darom na účet **SK77 1100 0000 0029 4045 7894**

Milan T.

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniest osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.